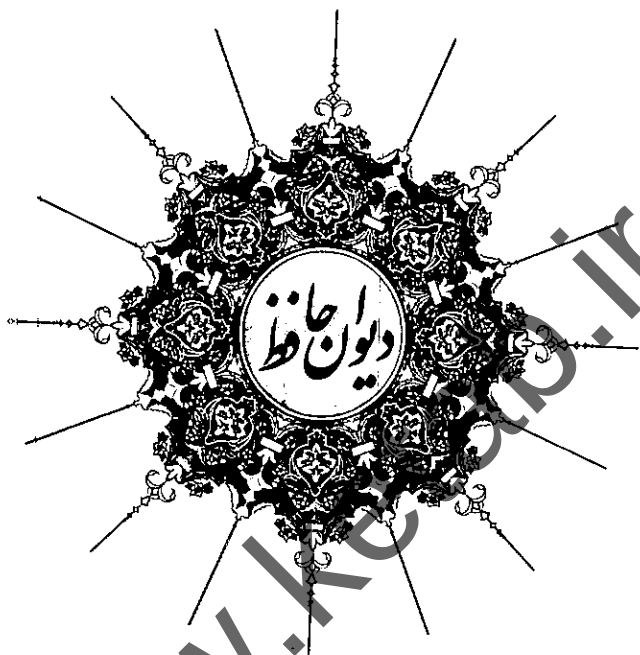




سرشناسنامه: حافظ، شمس الدین محمد، -۷۹۲ق.
 عنوان و نام پدیدآور: دیوان حافظ
 عنوان و نام مقدمه: امیر اسماعیل آذر
 مشخصات نشر: تهران: پنگ، ۱۳۸۸.
 مشخصات ظاهری: ۸۲ص: مصر
 شابک: ۵-۶۰۰-۲۳۵-۹۶۴-۹۷۸
 وضعیت فهرست نویسی: فیا
 موضوع: شعر فارسی - قرن ۸ ق.
 شناسه افزوده: آذر، امیر اسماعیل، -۱۳۳۳، مقدمه نویس
 رده بندی کنگره: ی ج ۵۱۳۴۱۳۸۸ PIR
 رده بندی دیویی: ۸۱۹۱/۶۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۱۹۲۲-۵۶



دیوان حافظ شیرازی

نسخه: محمد علی فروغی
 مقدمه: دکتر امیر اسماعیل آذر
 خوشنویسی: شیوه ی اخوین
 تذهیب و ناظر چاپ: داود مداح
 چاپ: گلشهر
 نوبت و سال چاپ: اول ۱۳۹۰
 تیراژ: ۲۰۰۰ جلد

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

حافظ حدیث سحر خیز خوشت بید تا صبحین شام با اقصای دوم دری
ادبیات فارسی که از پدیده های مهم هویت فرهنگی ما ایرانیان محبوب
می شود، بی شک ارزشی ترین ادبیات جهان است. گنجینه شعر فارسی
نه تنها نزد فارسی زبانان ارزشمند است بلکه نظامی عالی و صورت های
زیبای آن بر فرهنگ و ادبیات دیگر ملت ها نیز تأثیر گذاشته است،
به گونه ای که برای بارور کردن ادبیات خویش از آن بهره مند شده اند.
از بین شاعران فارسی گوی، که تسنن مادر ایران محبوب خاص عام
بوده و در تسنن اخیر، جایگاه فرامرزی خویش را به دست آورده،
باید از خواجش الدین حافظ شیرازی نام برد.

عراق و پارس کفری، شعر خوش حافظ بیک نوبت بعد از وقت تبریز است
اقبال به اشعار حافظ محمد و به فارسی زبان نخست: در پی ترجمه های
اشعار او به زبانهای مهم اروپایی، توجه اهل ادب و سخن سریان
غربی را به خود معطوف داشت. اشعار حافظ مانند بقیه شاعران
فارسی کوی، از طریق ترجمه های مستشرقین به اروپایان معرفی شد. ولی
او در تراجم های وفردوسی و خیام، مورد توجه اروپایان قرار گرفت.
سبب این تأخیر، عدم توانایی درک زبان و اندیشه حافظ توسط
خادو شناسان اروپایی بوده است: زیرا تا شخصی به هزار توی زبان
و ادبیات فارسی آشنا نباشد و از آرا و درون زبان حافظ سر
در نیارد، نخواهد توانست بگفتنی های کار او دست یازد
زندگی و اندیشه حافظ

ادبیات فارسی بدون حافظ ممکن است کمرنگ جلوه کند. باید بدانیم

که حافظ بر کربیات ایرانی نقش زده که شبه فارسی خاصه غزل
اعتبار داده است.

شعر حافظ مشون از عطفه بشری است، تجلی که معارف فزینگی است
پشتوانای چون الطوره دارد. او در زمان و مکان خاصی می زیست
که رد پای دستی از خود باقی نگذاشته است و نیز از زندگی شخصی اش
اثری در شعر او نیست و از سرگذشت او نیز آن قدر کم در شعرش رسوخ
کرده که نمی توان از خلال این اشارات سبای واقعی او را به دستی طرح
کرد. (ازین کتب، ۱۳۲۸)

برای دریافت پاره ای از اطلاعات پیرامون حافظ باید به دو
موضوع توجه داشته باشیم: یکی این که در سروده های او تا کی می رسد و
آن که تاریخ اجتماعی زمان زندگی اش را واکاویم. اما از همین روش
هم ممکن است به اطلاعات دقیق و صحیحی دست نیابیم.

بالاخره کبرس نام و نشانی دارد، روزی متولد می شود و روزی هم جان
می سپارد، مهم جای پایی است که از او به جای می ماند، پس تأیید
یا تحریف نکته های متفاوتی درباره اینکه حافظ در کی از سالهای ۷۸۵ تا
۷۲۹ متولد شده و یا سال ۷۹۱ فوت کرده، آنقدر ابعثی ندارد. آنچه مهم است
آنست که او چگونه اندیشه و چه تجربه برای درکار کرده است که ما را وادار
نویشد، نموده و توجه جان را به خود مخطوف داشته است.

در اینجا آنچه پیرامون حافظ در مجموعه مکتوبات و تحقیقات به عمل آمده،
مورد مطالعه قرار گرفته که در حد لازم به آن اشاره می شود:

نام او شمس الدین محمد بود که بعدها به دلیل پیوستگی با قرآن و حفظ آیات این
کتاب آسمانی به «حافظ» لقب یافت. اگرچه در مورد نیاکان او به مطن و مکان
بسیار است؛ جده حافظ را «شیخ غیاث الدین» از اهالی تبریز و مکان
نزدیک بمدان - پنداشته اند. مادرش را از اهالی شهر کازرون دانسته اند.